Den første-indviede

Musik: Keld Telén 2013

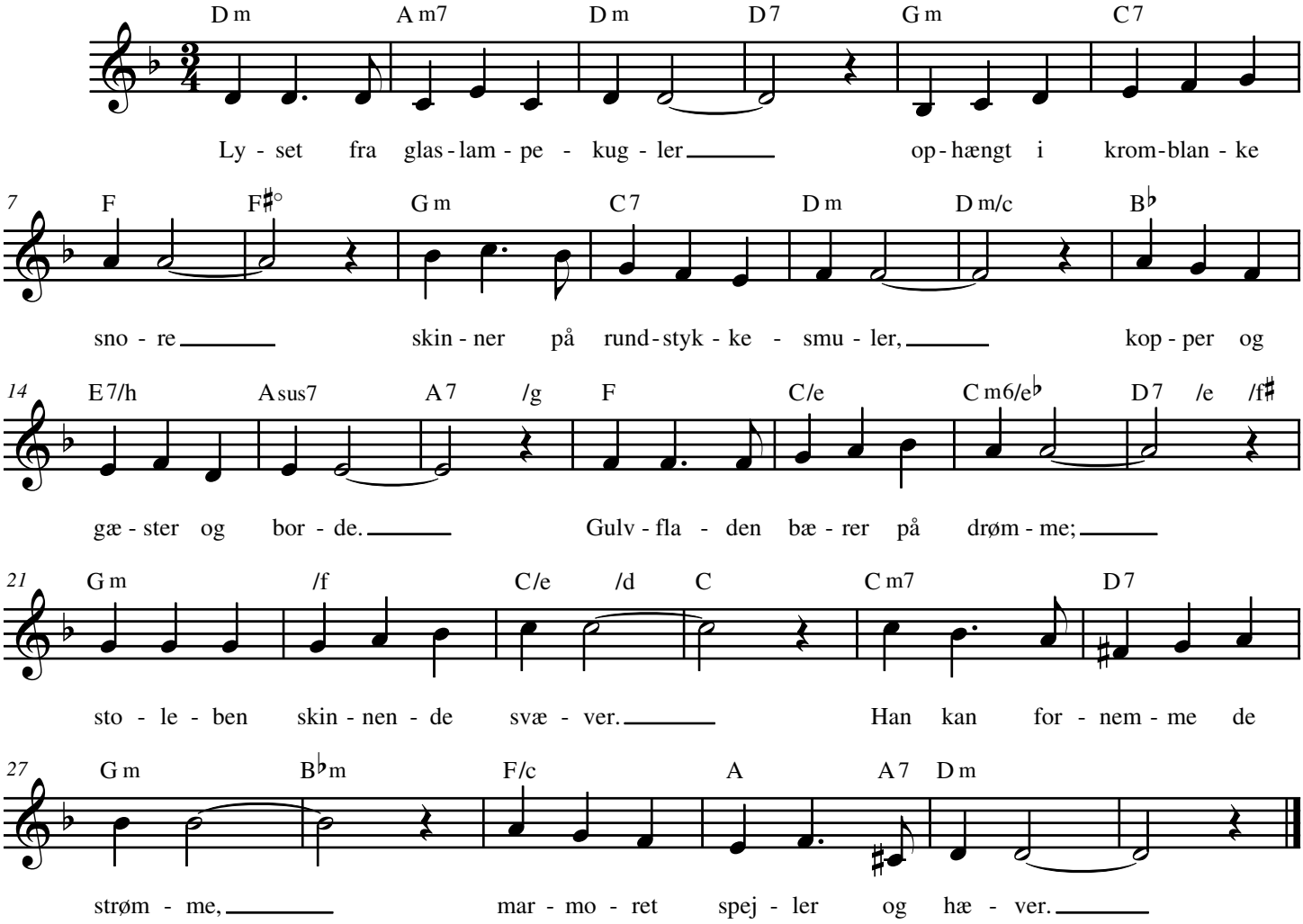

Lyset fra glaslampekugler
ophængt i kromblanke snore
skinner på rundstykkesmuler,
kopper og gæster og borde.
Gulvfladen bærer på drømme;
stoleben skinnende svæver.
Han kan fornemme de strømme,
marmoret spejler og hæver.

Bypass. Blev åbnet i brystet.
Ør efter operationen.
Lettet, men stadig lidt rystet.
Henvendt fortroligt til konen:
"Var under loftet. Dernede:
lægernes kamp imod uret,
så dig og børnene bede,
kroppen og apparaturet.

Så dig med regnbuevinger
modtage og transformere
farver og toner, som bringer
liv i den form du kreerer.
Dér mellem sjæle i Norden,
står du og stråler i vævet:
Lysenes netværk om Jorden.
Højere op blev jeg hævet,

dybere ind i mit hjerte.
Nu kom en ven med en liste,
rakte en flammende kerte,
sagde jeg snart ville miste:
Jobbet og dagpenge, venner,
huset og bilen og hesten,
ting jeg har ønsket og kender.
Spare ved sølvbryllupsfesten!

Vældigt steg lyset fra manden.
Fyldtes af undrende glæde;
i mig kom lidt af den anden,
Kristus, som barnet, tilstede.
Mindedes om i det samme:
Lyset må nænsomt og piget
skærmes. Dets væge og flamme
husker en første-indviet.

Hørte jeg skulle tilbage,
at vore kår bliver trange,
som hos de 'dovne' og 'svage'
udhængt i klager og sange,
vidste at tålmod vil vinde."
Konen ser lyset fra døren.
"Er der en Jensen herinde?"
"Kom. Det er taxachaufføren."

Frank Colding, 2012-08-20